

ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1068

03.09.2023 (134)

Vezetés a nemzeti közösség és az elitizmus között

Michael Kühnen-től

AZ EMBER

Az államférfi eredményei és hibái, a Führer pozíciója mögött, annak minden aspektusában, amelyről később szó lesz, az emberi lény Adolf Hitler áll: egy emberi lény, aki, mint mindannyian, ismerte és átélte az örömet és a bánatot, a lelkesedést és a tragédiát, a reményt és a kétségbeesést. Egy ember, aki szakképzetlen munkás volt, akinek nem volt befejezett iskolai végzettsége, és aki névtelen katonaként teljesítette kötelességét az első világháborúban, egy ember, aki Németország vereségének tragédiájából erőt és elszántságot merített, hogy politikus legyen, és megfordítsa Németország sorsát!

Úgy tűnt, semmi sem segíthet rajta, semmi sem segíthet rajta: Nem volt pénze, nem volt pozíciója a világban, nem voltak befolyásos barátai, és nem állt mögötte jelentős politikai mozgalom. Egy maroknyi ember vezetője lett, akiből megalakította az NSDAP-t, és elkezdte meghódítani népe szívét. Ez a küzdelem 13 évig tartott, és a névtelen emberből Németország birodalmi kancellárja lett, 6 évvel később pedig kétségtelenül ő volt népe VEZETŐJE és a Nagynémet Birodalom megteremtője, amely hazahozta a Volksgenossen millióit, az egykor elszakított területekről, amely legyőzte a versailles-i diktátumot, és amely körül az egész európai politika forgott. És három évvel később ismét ő volt az egyesült

Európa uralkodója; a Pireneusoktól a Kaukázusig, az Északi-foktól az egyiptomi határig terjedt a hatalma, egyedül az ő szava volt érvényes. Abban a néhány évben azonban, amely még hátra volt neki, szinte az egész világ összeesküdött, a világ egyes részei mozgásba lendültek, csakhogy megdöntsék és elpusztítsák ezt az egyetlen embert. Ez sikerült Európa és világviszonylatban elfoglalt helyének elpusztítása árán, több millió halott árán, akiket csak azért áldoztak fel, mert a világot uraló háttérhatalmak úgy vélték, hogy ezt az embert nem tudják elviselni. Meg kellett halnia és el kellett buknia - bármi áron!

De szelleme tovább él, eszméi elterjedtek és megnyerték a fiatalokat - messze túl azokon a területeken, amelyeket egykor katonailag uralt: örökösei és követői Európán kívül Észak- és Dél-Amerikában, Dél-Afrikában, Ausztráliában és Új-Zélandon, mindenütt, ahol fehér emberek élnek, de Arábiában és Ázsiában is sokan tisztelik és csodálják. Halottként szava messzebbre jut, mint még legnagyobb hatalma idején!
Micsoda ember! Micsoda ember!!! Igen - miféle ember? Mi tette őt képessé, mi volt benne a különleges? Ki volt az az ember Adolf Hitler?

Gyermekkori barátja, Kubitzek emlékei, aki ismerte őt, amikor bécsi nyomorúsága elkezdődött, és aki osztozott ezekben az években, megmutatják nekünk az embert és egy olyan karakterré válást, aki elég erős ahhoz, hogy megváltoztassa a világot. Nem a hatalomvágy hajtotta ezt az embert, nem a személyes ambíció, hanem egy mindent elsőprő küldetés, egy olyan sorsfeladat tudata töltötte el, amely erősebb volt, mint a származása, műveltsége és vagyona által rá rótt korlátok.

Ezt a személyfeletti erőt először a barátja, majd később az egész nemzet és sok más ember érezte. Adolf Hitler magától értetődően rendíthetetlen akarattal egészítette ki éber elméjét, amely egyre inkább zseniális vonásokat vett fel, de mindenekelőtt művészi életszemléletét, a világ és az élet esztétikai felfogását.

A művésznek ez az önmegértése nélkül nem lehet megérteni Adolf Hitlert! Benne lakozott egy alkotó démon, akinek hatalmas energiáját és szenvedélyét csak egy zseniális elme, egy acélos akarat tudta megszelídíteni, és amelyhez társult a művész mélyen érzett vágya a szépség, a harmónia, a szabadság és a nagyság után. Mint évszázadokon át tervező építőmester, mint az árja fejlett civilizációk megújítója, mint egy olyan életrend megteremtője, amelyben az embereknek ismét valóban egy Isten képmásaivá és tökéletes személyiségekké kell válniuk - így érezte magát Adolf Hitler, ez volt küzdelmének igazi célja, ez az ő öröksége számunkra - annak az embernek az öröksége, aki A VEZETŐ volt!

A HÓDÍTÓ

Anélkül, hogy jelentőségük kimerülne, a Harmadik Birodalmat minden bizonnyal úgy lehet értelmezni, mint a hódításra épülő nagy birodalmak egyikét, Adolf Hitlert pedig úgy, mint a zseniális és ellenállhatatlan indoeurópai hódítók talán utolsó alakját, akik közül Nagy Sándor, Cézár és Napóleon voltak a legkiemelkedőbbek, Caesar és Napóleon, de akikhez történelmileg hozzátartoznak az árja, őskori, mélyen Ázsiába vezető hódító hadjáratok vezetői, valamint a germán népvándorlás korának hercegei, a spanyol és portugál hódítók és a többi európai gyarmatbirodalom megteremtői és harcosai is!

Az első birodalom középkori német-római császárainak hatalmának összeomlása óta az ilyen alakok ritkaságszámba mentek a német történelemben: a német háborúk testvérháborúk voltak, vagy kétségbeesett védekezések az idegen támadások ellen. Adolf Hitlerrel a német nép újra megtalálta erejét és fiatalságát - egy olyan túláradozó ifjúi erőt, amely újra és újra kisült kreatív és messze ható, világformáló fajunk történetében a terjeszkedésben. Karddal a kézben új földeket meghódítani, új határokat keresni, kultúrákat megtermékenyíteni - ezeknek az árja vándorlásoknak és hódításoknak a nyomai az egész világon megtalálhatók. Ebből a szempontból a hódító Adolf Hitler Harmadik Birodalma csak egy aprócska része fajunk e háborús, de kulturálisan kreatív, határokat soha el nem ismerő és az egek megostromlására törekvő történelmének! Elismerjük tehát, hogy Adolf Hitler háborút akart, akarva-akaratlanul kirobbantotta, sőt provokálta?

Nem, mert soha nem akarta ezt a második világháborút - nem akart háborút vívni a Nyugat ellen, nem Franciaország ellen, nem az USA ellen, és mindenekelőtt nem Anglia ellen, amelyet szeretett, és amelynek birodalmát csodálta, és meg akarta őrizni, de nem elpusztítani. Ezt a háborút a Nyugat ellen a mai nyugati politikát uraló plutokrata-cionista háttérhatalmak kényszerítették rá. Adolf Hitler nem is akart háborút Lengyelországgal, akivel hosszú időn keresztül újra és újra megpróbált megegyezni, akit először szövetségesnek akart megnyerni a Szovjetunió ellen. Adolf Hitler valójában csak EGY háborút akart - a Szovjetunió elleni háborút! Ezzel a háborúval a világot meg akarták szabadítani a bolsevizmus ostorától, és új életteret akartak nyerni a német népnek.

A vezér ebben a pontban különbözik a legvilágosabban attól a másik nagy hódítótól, akivel oly gyakran összehasonlítják, mert életük elképesztő párhuzamokat mutat: Napóleon! Napóleon, akárcsak Hitler, nem akart háborút Angliával - hogy valóban akart-e háborút Oroszországgal, azt nem tudni (sok történész csak egy kétségbeesett kísérletet lát benne, hogy Angliát békére bírja az utolsó európai hatalom legyőzésével, amelyben Anglia még reménykedhetett, és a távoli birodalom határai felé nyomult előre). Mindenesetre ez az orosz háború nem volt Napóleon szenvedélyes szívügye, aki a kontinentális európai háborúkkal csak egy új "római" birodalmat akart létrehozni, a Bonaparte-dinasztia új császára alatt.

A császári Franciaország hódításai is egy megfiatalodott és lelkesedett nép hatalmi robbanását jelentették, de nem e nép valódi életszükségleteit szolgálták, hanem a hódító császár ambícióját és történelmi nagyság utáni vágyát.

Az önéletrajzukban mutatkozó minden külső hasonlóság ellenére a Napóleonhoz való hasonlítás meglehetősen félrevezető. A Caesarral való összehasonlítás sem vezet sehová, mert az ő munkássága hatalompolitikai szempontból tartott. A legárulkodóbb összehasonlítás Nagy Sándorral történik:

Hódításaival néhány év alatt hatalmas birodalmat hozott létre, amely halála után azonnal szétesett, de ezzel együtt olyan kultúrát, életszemléletet - a hellénizmust - terjesztett el, amely évszázadokra meghatározta a Sándor által meghódított területeket.

Adolf Hitler, mint a német nép vezetője, világhatalmi pozíciót akart hódítani a németek számára, és biztosítani akarta jövőjüket minden időkre. Ennek érdekében határozta meg a nemzetiszocialista világnézetet, amelynek célja az volt, hogy népünket erőssé és éretté tegye az újonnan megszerzett hatalomra.

Ezért akarata szerint ez a nemzetiszocializmus nem válhatott exportcikké, mert nem más népek erősödtek meg ennek az új, harcos életszemléletnek és előrelátásnak köszönhetően, hanem csak a németek. És így vonultak előre az új indoeurópai hódító német seregei - a kapitalista háborús uszítók által ebbe a háborúba akaratlanul belerohant országok ellen és a Szovjetunió ellen, amelyből a német India lett. Ezek a hadseregek a nemzetiszocializmus nevében vonultak, és hatalmának csúcán a hódító parancsa érvényesült Norvégiában és Dániában, Belgiumban, Hollandiában és Franciaországban, Lengyelországban, Magyarországon, Romániában, Csehországban és Szlovákiában, a volt Jugoszlávia népei között, Albániában és Görögországban, Olaszországban és Észak-Afrikában egészen az egyiptomi határig, Oroszország tágas területein egészen a Kaukázusig és Moszkva kapujáig. Spanyolország és Finnország, Arábia, Perzsia és Törökország népei, a Brit Birodalom elnyomott népei, az Anglia-ellenséges Írország, Dél- és Közép-Amerika us-amerikai kizsákmányolás alatt szenvedő népei titkon reménykedtek győzelmében, a büszke Japán és ázsiai szövetségesei vasfrontban álltak mellette.

A Führer ilyen magasságokba vezette a német népet! Ezt soha nem szabad elfelejtenünk, erre büszkék lehetünk!

A zuhanás mély volt, mert az elért pozíció olyan magasan volt. Ebből a dicsőséges birodalomból semmi sem maradt. Mint oly sokszor a történelemben, a sors becsapta hőseit és végrehajtóit:

Führerünk hódító hadjáratának eredménye nem a német nemzet tartósan biztosított világhatalmi pozíciója volt a nemzetiszocialista világnézet alapján, hanem ennek a nemzetiszocialista világnézetnek az egész világon való elterjedése: Amit a német fegyverek nem tudtak tartósan birtokba venni, azt az eszme visszaszerzi és kiegészíti, és így létrehozza a szabad, büszke és fajtudatos népek új világrendjét!

A NEMZETI HŐS

Semmi sem abszurdabb, mint az a vád, hogy a nemzetiszocializmus háborút jelent, vagy hogy a nemzetiszocialisták háborút akartak:

A nemzetiszocializmus biológiai világnézet, a küzdelem és a szelekció pedig a természet alapvető törvényei közé tartozik, amelyeket semmilyen polgári pacifizmus nem függeszthet fel, és amelyek a népek életében is érvényesek. A fajok fennmaradását és fejlődését nem biztosítja a semmittevés, egy nép túlélési és fejlődési lehetőségei nem az égből pottyannak, hanem meg kell küzdeni értük. Ezért a nemzetiszocializmus harcoss világnézet és ezért formál hősiess embereket, akik harcossokként és politikai katonákként népünk életharcának hordozói lesznek!

De a harc és a háború nem ugyanaz: mint minden más, a harc is kizárólag népünk fajának megőrzését és fejlődését szolgálja, és kizár mindent, ami ennek a célnak az útjában áll! A háború azonban már régóta technikai tömeggyilkossággá fajult, már nem a legjobbak kiválasztását segíti elő, hanem egy olyan kontraszelekciót indít el, amely először a legbátrabbakat, a legharcosabbakat és a legkapkodóbbakat emészt el, és a leggyávábbakat, a farkasokat és a tömegeket hagyja meg. A német nép azért is ilyen degenerált ma, mert két világháború kiirtotta népünk legjobbjait. Ha mindez általánosságban a modern háborúkra vonatkozik, akkor az atombomba lehetlenné teszi, legalábbis Európában, hogy arra gondoljunk, hogy népünk létét és fejlődését háborúkkal biztosítsuk. A fegyveres harc átadja helyét az eszmék harcának: A nemzetiszocializmus nem a német nemzet ágyúira és azok hatósugarára fogja építeni rendjét, hanem megnyeri magának az európai népeket!

De ha mi, németek büszkék vagyunk vezetőnkre, Adolf Hitlerre - még a hódító Adolf Hitlerre is -, akkor ez nem jelenti azt, hogy újra akarjuk folytatni azt a háborút, amelyet neki kellett megvívnia. Ennek nincs előfeltétele, ez nem előléptetés, hanem népünk életének szörnyű veszélyeztetése lenne. De vajon a franciák, akik Napóleont nemzeti hősként tisztelik, meg akarják-e ismételni háborúit? Nem - ők azt az embert tisztelik, aki Franciaországot hatalma és dicsősége csúcsára vezette! Nemzeti hőseiben egy nemzet újra magára talál, és nagy embereiben tiszteli saját erejét és nagyságát, egészséges büszkeséget, a

becsület, nagyság és dicsőség érzését fejleszti ki, amely saját történelmének erőforrásához vezet, és ebből merít energiát a jelen alakításához és a jövő megnyeréséhez. A német nép azért is olyan levert, becsület- és büszkeségérzet nélküli, életerejében megtört, mert elszakadt saját történelmének erőforrásától. Mindezt csak akkor nyerheti vissza, ha visszatalál ehhez a történelemhez, felismeri magát nagy embereiben, és újra tudatára ébred múltjának nagyságának és erejének. Ebből a szempontból Adolf Hitler a "német Napóleon", a német nép nemzeti hőse, aki a hatalom, a dicsőség és az erő legmagasabb csúcsára vezette őket. És éppoly kevésbé, mint Napóleon esetleges veresége, Adolf Hitler hatalmi-politikai kudarca fogja megakadályozni, hogy egy ilyen ember mítosszá váljon.

Németország nemzetiszocialistái bátorítják ezt a fejlődést: soha, még az agitáció és a lealacsonyítás legsötétebb napjaiban sem ingott meg a Führer iránti hűségük; csak az az igazi nemzetiszocialista, aki Adolf Hitlert nemzeti hősként tiszteli és becsüli!

Bizonyára jobban kötődünk az eszméhez, mint egy személyhez, még ha az népünk történelmének legnagyobb személyisége is, de a Führer neve kitörölhetetlenül összekapcsolódik azzal az eszmével, amelyet döntően ő formált, amelyet győzelemre vezetett, és amelynek megtestesítője volt egész politikai életében! Még egyszer hangsúlyozni kell: A Führer iránti elkötelezettségünk nem azt jelenti, hogy helyeseljük vagy akár lemásoljuk mindazt, amit az államférfi tett és mondott. Adolf Hitler mint olyan, egy konkrét politikai konfrontáció keretei között és nagyon is sajátos történelmi körülmények között cselekedett, és mint mindenki, hibázhatott. Ezek közül a hibák közül néhányat, amennyiben azok döntőek voltak, fentebb részleteztem. Nem az államférfi Adolf Hitler érdemli meg fenntartás nélküli elismerésünket, hanem a mítosz, a nemzeti hős, történelmünk beteljesítője!

Ez a nemzeti hőssé válás megállíthatatlan, semmilyen németellenes politikai propaganda nem tudja megakadályozni: Napóleont is "véres fenevadként" szidalmazták, mielőtt évtizedekkel később Párizsban, a nép éljenzése mellett, méltóságteljesen, nemzeti hősként találta meg végső nyughelyét.

És így egy napon az emlékművek, amelyeket mi még mindig a Führernek állítunk a szívünkben, a német városokat fogják díszíteni, és a németek igazságot fognak szolgáltatni legnagyobb hősüknek, akinek áldozatos halála népéért, és erőt merítenek a mítoszból, amely az ő örökségének kiteljesedésére formálódik!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPARTI DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit fast zehn Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Welt präsent. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Führerrolle von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht abgerufen, den Kern der gesamten Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind unendlich geliebte Väter und Kameraden, denen Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Väter. Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe der historischen Verluste ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die europäische Gegenwart ist aber nicht, den Völkern und gegen alle weißen Väter (7) zu kämpfen, Sondern Mord und Ermordung, Chrenkung und Kammern.

Ob "lag" oder "Ulag", ist ein Weltkrieg oder ein Stromkampf, ist ein Propagandakrieg, hundert oder auf einen Schicksalstakt unter Art. Jeder Nationalsozialist ist eine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gottard Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005 19.08.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Frontjelentés
Interjú Mollyval**
Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeit nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkozásnak.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témáknak a politikában betöltött hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére (www.movingtheconscious.com/truth.htm) koncentrálok. Most 21 oldalnál tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút akasztéjeje. Az ember információt keres egy dolgról, és talál meg két dolgot, amit kutanni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régész lennél, aki feltárja az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felkeltire hozni. Ismét az internetek

the NEW ORDER
Number 176 (133) - Founded 1978 - April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamations have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware conservatives and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and miscegenation.

Whether "lag" or "Ulag", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottard Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!

